

Valja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 28.—
 za en mesec . . . „ 2.—
 za Nemčijo celoletno . . . 28.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec . . . „ 2.—
 V spravi prejemov mesečno . . . 1.70
Sobotna izdaja:
 za celo leto . . . 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENE

Ilustrati:
 Enostolna petlitvra (72 um):
 za enkrat . . . po 18 v
 za dvakrat . . . „ 15 „
 za trikrat . . . „ 13 „
 za večkrat primeren popust.
 Poročna oznaka, zabavila, oznanila itd.:
 enostolna petlitvra po 20 vin.
Poslano:
 enostolna petlitvra po 40 vin.
 Izhaja vsak dan, izvenredni no-
 delje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
 sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Vojna zaobljuba.

Božič je praznik, ki druži srca; krog božičnega drevesca se zberejo vsi, ki jih družijo krvne vezi: odrasli otroci pridejo s svojimi otroci v hišo svojih starišev, ded in babica se veselita svojih vnukov; sin, ki sta ga poklic in zaslužek vedla v inozemstvo, se vrne domov, pa naj bi bilo tudi le za svet večer.

Tako dobro se nam letos ne bo godilo. Med sto- in stotisoči družin, v palačah in kočah, bo le tu in tam katera, v kateri ne bo manjkalo enega ali več njenih dragih. Kjerkoli se bodo letos zbirali ljudje krog božičnega drevesca, bodo temne sence zastirale njihova čela tudi v samem siju božičnih sveč, in ženam, materam, sestram in nevestam bo iščoč pogled uhajal preko božičnega bleska ven v daljino daljo, v temo in negotovost. Niti na otroških obrazih ne sije neskajljeno veselje; tudi oni vedo, da stoji oče zunaj, v mrzli tuji deželi — pred sovražnikom.

Sveti božični praznik dviga srca, srčna tesnoba popušča, skrb se zliva v molitev. V naših deželah je globoko ukoreninjeno zaupanje v Boga, živa vera, ki svoje molitve podkrepuje z bogoljubnimi zaobljubami. Veliko trajno dobrega se je že na ta način storilo.

Podobna misel se je rodila sedaj v široki javnosti, zasebna iniciativa ji je dala obliko, skupina osebnosti jo je z veseljem sprejela in jo predložila uradu za vojno skrbstvo. Lepa, preprosta misel je to, ki je sorodna avstrijskemu srcu. Zato jo urad za vojno skrbstvo rad povede nazaj v široko javnost. Naj bi v mnogih srcih našla odmev in mnogim okrepila božično veselje s tem, da jim pokaže pot, kako morejo z dobrim delom olajšati stisko svojega srca.

Poziv očetom in materam, ženam in sestram!

Velik in resen je čas, v katerem živimo. Velik zaradi brezprimerno junaških činov, ki jih izvajajo naše vrle čete, resen zaradi velikih gmočnih in krvnih žrtev, ki jih domovina od nas zahteva.

Veselo so hiteli naši sinovi, soprogi in bratje pod slavne, zmage vajene zastave našega cesarja; s kakšnim pogumom, s kakšno vztrajnostjo so se borili, smo zvedeli.

Ve, matere, žene in sestre, ste v plemeniti, požrtvovalni ljubezni stregle in krepčale ranjence in zvesto skrbele za blagor svojih dragih na bojnem polju.

Veliki so tudi darovi, ki jih plemeniti človekoljubi žrtvujejo za vse panoge bojne skrbstva; saj sedaj mnogim ni mogoče prosto razpolagati s svojimi finančnimi sredstvi.

Naša največja in najodličnejša dolžnost pa bo skrbeti za vdove in sirote na polju slave padlih vojščakov.

Zato Vam, očetje in matere, žene in sestre, kličemo:

Odprite srca!

Ako v dolgih, skrbipolnih nočeh molite za blagor Vaših dragih, ako po cele tedne izostane tako zaželjena vojna pošta, ako s strahom in trepetom prebirate izkaze o vojnih izgubah, potem pristopite k domovinskemu oltarju in obljubite:

»Ako dobrotno nebo dodeli, da se vrnejo naši dragi iz vojne, obljubimo darovati uradu za vojno skrbstvo za vdove in sirote padlih vojakov ta in ta znesek v renti, drugih vrednostnih papirjih ali gotovem denarju.«

Ta zaobljuba bi, ker se ima izpolniti šele po vojni, v nobenem oziru ne prikrajšala drugih sedaj potrebnih zbirk.

Mislite na tisoče, ki so zapustili ženo in otroke in bi mirneje in trdnje kljubovali nevarnostim vročega boja, ako bi slišali o milijonih, ki jih darujejo plemeniti ljudje izpolnjujoči zaobljubo.

Zato se enkrat, očetje, matere, žene in sestre:

Odprite srca!

Po zmagi na Poljskem.

Poražena ruska armada se še vedno umika. Močne zadnje ruske čete se tako v Galiciji kakor na Poljskem upirajo. Naše čete so prekorale Pilico pri Piotrkovu in Przedborzu, med tem ko nemške čete prodirajo v smeri proti Tomaszowu. Prodiranje med Piotrkowom in Przedborzem se vrši med boji z zadnjimi ruskimi četami.

Na južnem Poljskem je dosegla predvčerajšnjem naša kavalarija Nido, na katere vzhodnem bregu se je sovražnik, kakor se zdi, z močnimi silami postavil v bran. Tudi južno od Visle na vzhodnem bregu Dunajca in južno od železniške proge Tarnow-Rzeszow se sovražnik upira. Naše čete so dosegle Tuchow ob Biali, ki leži 15 km jugovzhodno od Tarnowa. Ne more se še reči, če pomeni ta ruski odpor le umikovalne boje, ali pa če ima namen prikriti eventualno novo razvrstitev ruske armade. Avstrijsko-nemške čete tedaj z veliko previdnostjo zasledujejo Ruse.

Na severnem in srednjem Poljskem se zdi, da se pripravljajo veliki dogodki. Neki vojaški strokovnjak piše v listu »Neue Freie Presse«: Naravno je, da se Rusi na vseh svojih umikovalnih črtah z močnimi zadnjimi četami še upirajo; če se bodo iz tega razvili novi večji boji, ki bi imeli na ruski strani namen, da se s celo silo posta-

vijo v boj še zahodno od Visle in skušajo doseči novo odločitev, se sedaj še ne more spoznati. Spodnja Bzura je le 40 km oddaljena od zahodnih Varšavskih utrd. Tu je premikovalni prostor za močne ruske sile majhen. Veliki trdnjavi Nowogeorgijevsk in Varšava dajeta desnemu ruskemu krilu znatno odporno silo in olajšujeta morebitno novo rusko razvrstitev, da se prenese težišče na srednjo Poljsko.

V sodbi je treba biti previden, posebno tedaj, če se sovražnik, ne da bi bil odločilno poražen, umika v glavnem iz operativnih razlogov. Bitka pri Lodzu in ona ob Bzuri, bitka pri Limanovi in v Beskidih so vtisnile sovražna krila. O pomenu tu izvojevanih taktičnih odločitev se do danes nič ne poroča. Operativno posledico teh bitk kaže splošno umikanje Rusov.

Vsako umikanje sovražnika lahko ustvari popolnoma izpremenjen položaj; pod varstvom močnih zadnjih čet, ki zadržujejo sovražnika, pogosto umikanje omogoči v relativno kratkem času znatna premikanja čet. Pri zasledovanju sovražnika je treba tedaj skrajne previdnosti.

Na vzvodnopruski meji je bil neki ruski kavalerski napad zahodno Pilicallena odbit.

Na Poljskem se zasledovanje sovražnika dalje vrši.

Najvišje armadno vodstvo.

Berlin, 20. decembra. Uradno se poroča: Od vzhodne in zahodne pruske meje ni nič novega. Na Poljskem ruske armade poskušajo obdržati neko novo pripravljeno postojanko pri Rawki in Nidi. Povsod jih napadamo.

Najvišje armadno vodstvo.

NOVI BOJI Z RUSI.

Dunaj, 19. decembra. Uradno se razglasa:

Naše preko črte Krosno Zakliczyn prodrele sile so zadele včeraj na močen odpor.

Tudi na spodnjem Dunajcu so hudi boji. Ruske zadnje čete, ki se na zahodnem bregu reke žilavo vzdružujejo, so skoro popolnoma pregnane.

V južni Poljski so bili boji pri zasledovanju sovražnika. Sovražnika smo

brez izjeme vrgli nazaj. Naša že predvčerajšnjem zvečer v Jedrzejow (Andrzejew) udrila kavalarija je dosegla Nido.

Dalje severno so zvezne čete prekorale Pilico.

V Karpatih se razen manjših, za naše orožje ugodno izpalih bojev, ni nič dogodilo.

Naše čete, ki so izpale iz Przemyśla, so vkorakale po izpolnitvi svoje naloge od sovražnika neovirane zopet nazaj v trdnjavo. Prepeljale so sehoj nekaj sto ujetnikov.

Namestnik šefa generalnega štaba pl. Höfer, generalni major.

Dunaj, 20. decembra. Uradno se razglasa: V Karpatih smo včeraj sovražnikove prednje čete na ozemlju Latorceze vrgli nazaj. Severovzhodno od prelaza Lupkow se razvijajo večji boji.

Naši napadi iz fronte Krosno-Zakliczyn pridobivajo počasi na prostoru. V dolini Biale so naše čete prodrele do Tuchowa.

Boji ob spodnjem Dunajcu trajajo dalje. Rusi so se torej v Galiciji vnovič z močnimi silami postavili v bran.

Na južnem Poljskem smo dosegli Nido.

Namestnik šefa generalnega štaba pl. Höfer, podmaršal.

× × ×

NA BOJIŠČU PRI LIMANOVI.

Vojni poročevalec »Tagespost« poroča z dne 19. t. m.: Danes sem pod vodstvom polkovnika pl. Hoen-a obiskal bojišče pri Limanovi. Obisk ni bil samo zelo zanimiv, ampak tudi zelo pretresljiv. Kljub temu, da se že od 12. t. m. neprestano čisti bojišče, smo vendar v strelskih jarkih videli obilo trupel. Povsod smo našli sledi najljubejših bojev, ki so se na številnih točkah razvili v boje z bajoneti in puškinimi kopiti; kot neme priče teh bojev leže daleč na okrog na stotine razbitih puškinih kopit.

V noči na 11. decembra se je vršil pri nekem brezovem gozdu srdit boj. Videli smo strašne sledove boja: 1200 mrtvih vojakov je tam pokopanih. Grob pri grobu, med temi veliko še odprtih skupnih grobov za še nepokopana trupla ruskih vojakov. Poleg tega je ležalo brezštevilno pušk, municije in druge vojaške opreme. Našli smo tudi grob, v katerem počiva 22 huzarjev. Poleg teh pa počiva v posebnem grobu njihov polkovnik, ki je na čelu svojega polka pri naskoku na višino našel junaško smrt.

Povsodi na našem potovanju smo našli globoke luknje, katere so napravile granate. Poprek po dolini se vlečejo celi strel-

LISTEK.

Anton Verovšek umri.

Antona Verovška, odličnega slovenskega igralca, ni več: Umrl je v Ljubljani v nedeljo ob 10. uri dopoldne, star šele 48 let.

Verovšek Tone je bil rojen 18. januarja 1866 v Ljubljani. Njegov oče je bil ugleden slovenski vrtnar in tudi Tone se je po nekaterih razredih gimnazije in učiteljskega oklenil vrtnarstva. Še kot ugleden igralec je mislil, da bi otvoril vrtnarsko trgovino, ker ljubezni do cvetja ni izgubil do svoje smrti. Morda bi bilo za daljše njegovo življenje tudi bolje, ako bi se ne bil nikdar dal upreči v gugasti voz slovenske Talije in če bi bil postal vrtnar umetnik. Zakaj tudi kot vrtnar je bil Verovšek umetnik, ki je užival ob krasoti in umotvorih največje umetnine, narave. Toda bil je rojen igralec in še kot vrtnarski očetov pomočnik je nastopal pri diletantovskih predstavah Katoliškega društva rokodelskih pomočnikov. Tam ga je zasledil dr. Josip Stare, takratni voditelj predstav Dramatičnega društva v Ljubljani. Kot 19-letnega mladeniča je ustavil (1885) dr.

Stare Toneta Verovška v Zvezdi ter ga povabil, naj bi igral ulogo duhovnika v dramatiziranem Prešernovem »Krstu pri Savici«. Prvi dramatični učitelj mu je bil Ignacij Borštnik, ki ga je po »Krstu« pritegnil med pomožno osebje ter mu poveril komično ulogo v svoji burkasti enodejanki »Ponesrečena glavna izkušnja«. Verovšek je imel uspeh in ostal je nadalje. Prvo večjo ulogo je dobil v Gogoljevem »Revizorju«. Verovšek je igral obenem tudi še v »Rokodelskem domu«, po požaru starega gledališča (17. februarja 1887) pa je igral le v dvorani stare čitalnice v Selenburgovi ulici. Visoka in močna oseba mu je delala splošno težkočo, njegove velike geste in junaško korakanje so ga v prvih letih ovirale. Za salonske igre ni maral nikdar, ker se je čutil v salonu tujega. Toda Dramatično društvo ga je poslalo opetovano na Dunaj in v Prago na študije, kjer si je pridobil mehkih, okroglih kretenj in naravne, neprisljane igre. Rajmundovo in Ljudsko gledališče na Dunaju ter praško Narodni divadlo, Smichovska arena in Lidove divadlo na Vinogradih s svojimi predstavami so bile za Verovška dramatična univerza. V mladih letih je igral junaške karakterne ljubimce: Karla Moora, Othello, Mortimerja, Risslerja sen. i. dr. A kmalu je prešel na očetovsko stroko in starejše karakterne uloge, ki so postale sčasom njegova specialiteta. Zlasti v ljudskih igrah je žel

s svojim robato-dobrodušnim temperamentom ter s svojim zlatim humorjem resnične trijumfe. Igre L'Arrongea, Anzengruberja, Roseggerja, Morréja, Coste i. dr. so bile Verovškovo polje, na katerem se je razigraval z navdušenjem. Verovšek pa je bil še vedno le napol igralec, napol vrtinar, dokler ga ni končno intendant Fr. Govekar angažiral stalno kot igralca ter ga imenoval proti volji marsikoga za režiserja. Po odhodu Ign. Borštnika je imela slovenska drama namreč le češke igralce za režiserje. S tem se je utrjevala premoč češkega vpliva, kar je na slovenske člane in zlasti na pridobivanje domačega naraščaja slabo delovalo. Verovšek je postal torej prvi slovenski režiser za Borštnikom in sledila sta mu H. Nučič in Josip Povh. Verovšek je hodil vsake počitnice na Dunaj ali v Prago ter ga je Dramatično društvo v njegovih študijah po možnosti podpiralo. Kmalu je postal Verovšek tudi učitelj dramatične šole, kar je ostal nad deset let, dokler ga ni nadomestil H. Nučič. Verovšek se je poizkušal medtem tudi že v opereti in spevoigri, čeprav ni bil izšolan pevec. Ker pa je imel izredno simpatičen, zvonk glas in ker si je s svojo rutino znal pomagati, tudi na tem polju ni ostal brez lepih uspehov. Postajal pa je bolj in bolj karakteren komik, ki si je pridobil splošno priljubljenost. Njegova izrazita mimika, drastika v komičnih kretnjah

ter njegov gromki, uprav nalezljivi smeh in krohot, te vrline so ga naredile doslej nedosežnega komičarja na slovenskih odrih. Povsod je moral gostovati, povsod je imel prijateljev, klicali so ga v vse družbe. Toda tudi v najbolj lokalizirani nemški ali francoski igri Verovšek vendarle ni mogel podati sebe celega, sebe kot slovenskega kmeta — junaka — korenjaka ali slovenskega originala. Verovškove kreacije v tistih tujih igrah so padle iz okvira in vzlic vsem vrlinam ni mogel ostati v miljeju vsiljenega karakterja. Takrat so prav zaradi Verovška nastale Govekarjeve dramatizacije »Rokovnjači«, »Deseti brat«, »Legijonarji« in »Martin Krpan«, spisane v glavnih ulogah baš za Verovškovo talent. V teh igrah se je počutil Verovšek popolnoma svojega in desetletja je briljiral nešteto krat po vsem Slovenskem kot »Blaž Mozol«, »Krvavelj«, »Jež« in »Krpian«. Kadar se je le prikazal v teh ulogah na odru, ga je pozdravil viharjen aplavz. Pozneje so tudi drugi naši dramatik pisali igre s posebnim ozirom na Verovška. V Cankarjevi satiri »Za narodov blagor«, »Naši krvi« (F. S. Finžgar), v »Samosvojem« (E. Krstan), Kacijanarju (A. Medved) i. dr. je imel Verovšek popolne uspehe. Kot »Koruz« (Fr. Milčinski), »Brat Sokol«, »Igl« (Borštnik), »Otok in Struga« in »Srebrin« (Jos. Ogrinec): »V Ljubljano jo dajmo!« je postavil na gleda-

ski jarki. Limanova sama kaže strašne posledice obstreljevanja. Obilo hiš je zgorelo, pri mnogih so pa poškodovane strehe in zidove. Posebno veliko je trpel mestni del pri kolodvoru. Počasi se vrača običajno življenje v Limanovo. Ljudje se zopet vračajo v svoja bivališča, trgovine se odpirajo in vse kaže svoje veselje nad sijajno zmago avstrijskega orožja proti tako premočnem sovražniku.

Dunaj, 20. decembra. Vojni poročevalac »Neue Freie Presse« Roda-Roda poroča svojemu listu: V petek sem obiskal bojišče Limanovo, pozorišče srditih bojov. Na stotine še nepokopanih trupel leži okoli. Tu so se huzarji in honvedi borili s puškimi kopiti. V zopet osvojenem Novem Sandecu sem našel vesele obraze. Naše armade so morale hitro pridobivati tla in stoje sedaj že daleč vzhodno, ker ni videti nobenega trena več. Kraji so čudovito malo trpeli, celo Stari Sandec, ki je moral pretrpeti rusko obstreljevanje, je nedotaknjen. Prebivalci se vračajo na svoje domove. Zahodnogiško petrolejsko ozemlje Gorlice-Jaslo je zopet v naši posesti. Iz Przemysla sem dobil brezžični brzojav, ki pravi, da vlada v trdnjavi najboljše razpoloženje.

VELIKANSKE RUSKE IZGUBE.

Dunaj, 20. decembra. Iz Peterburga so došla v Kodanj poročila, da so vse zasebne brzojavke dopisnikov danskih časopisov izostale. Zadnja poročila pred ruskim porazom na Poljskem, ki so došla preko Stockholma, pravijo, da so na ruski strani ogromne izgube. Stockholmski »Tageblatt« ceni ruske izgube na več stotisoč mož.

VEČ RUSKIH ARMADNIH ZBOROV UNIČENIH.

Carib, 20. decembra. »Berner Bund« poroča: Bitka na Poljskem ostane za vse čase največja bitka v svetovni zgodovini. Ruska armada je pri tem izgubila več armadni zborov.

RUSI IZGUBILI 250.000 MOŽ.

Z berlinske merodajne strani se javlja, da so izgubili Rusi v zadnjih bojih na Poljskem in v Galiciji 250.000 mož mrtvih, ranjenecv in ujetnikov.

KOZAKI UNIČILI KRAJE MED LIMANOVOM IN LAPANOVEM.

»Nowa Reforma« poroča iz južno-zahodne Galicije: Kozaki so uničili kraje med Limanovo in Lapanovem. Vsa živila so porabljena. Zažgali so gospodarska poslopja posestev v Skzydlni. Samostan cistercijancev v Szczyrzyah je popolnoma oplenjen. Kraj Gora Svetega Jana je popolnoma požgan. Pustošili so le kozaki, redna ruska armada se je mirno zadržala.

»NOVO VREME« PRIPRAVLJA JAVNOST, DA OPUSTE RUSI OBLEGANJE PRZEMYSLA.

»Novo Vreme« pripravlja počasi javnost, da ruska oblegovalna armada opusti obleganje Przemysla. Med drugim piše: Sedanja prva, res moderna vojska kaže sliko, kakršne do zdaj nismo poznali in je nismo mogli slutiti. Neprestano se bijejo bitke, ne da bi se

liške deske nepozabne tipe. Njegove izborne kmečke maske in njegova pristna kmečka obleka z vsemi značilnimi pritlikinami, njegova nepriljena, tekoča kmečka govorica, njegova srčna dobrodušnost pri vsej grčavosti ostanejo sedanemu rodu v neizbrisnem spominu. V kasnejših letih se je lotil Verovšek tudi najbolj kompliciranih psiholoških problemov ter je igral uloge, ki zahtevajo celega in zrelega umetnika. Izmed teh, ki so nekatere njegov veliki ugled le še bolj razširile, naj navedemo vsaj največje: Henčl (G. Hauptmann), Tuji kruh (Turgenjev), Moč teme (Tolstoj) in Zemlja (Schönherr). Tudi »Falta« je igral prvi na našem odru. Že pred več leti, ko se je po dveh sezonah vrnil iz Trsta, kjer je bil prvi režiser, je začel trpeti na prehlajenju v grlu. Vsak hip je ohripel: to je bil začetek smrtonosne bolezni. Kot orjak bujnega telesa in sile pa je bolezen zmagoval. Obenem se ga je lotevala čudna raztresenost, pozabljivost, velikanska nervoznost in bolesta občutljivost. Težko se je učil svojih ulog in jih je hitro pozabljaj. Poleg bolehnosti so ga pač morale še skrbi za obstanek. Pri opereti »Jesenski manever« se je predlani še hudo prehladil ter je od tedaj hiral bolj in bolj. Dasi sta ga poslala brata dvakrat v južno Dalmacijo, ni mogel okrevati več. Nenadna smrt nadarjenega sinka Joška pa mu je zadala zadnji smrtni udarec.

Verovšek spada v II. dobo slovenske gledališke umetnosti, ki se je povzpela iz diletantizma do resnobnega poklicnega razvoja. Njegovo ime ostane večno zabeleženo v zlati knjigi naše Talije! Slava njegovemu neumrljivemu spominu!

× × ×

Pogreb Antona Verovška bo v torek ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Gospoška ulica št. 10, na pokopališče k sv. Križu.

odločilo. Vidimo, kako se prijatelj in sovražnik valita sem in tja. Umikanje danes ne pomenja več brezdomnega poraza, ker ga lahko ukažejo iz strateških razlogov. Popustili smo pravkar Lodz; če bo potrebno, postavimo začasno tudi obleganje Przemysla. Ne obotavljali bi se tudi v danem slučaju izprazniti Varšavo, če bi tvorila le zemljepisno točko, kakršne so vse druge.

RUSKI GENERALNI ŠTAB PRIZNAVA PORAZ.

Geni, 20. decembra. Ruski generalni štab je priznal poraz na Poljskem s tem, da je objavil skrajno nejasno poročilo. Poročilo pravi, da je na levem bregu Visle skoro na celi črti več dni trajajočim izredno ljutim bojem sledil precejšen mir. V soglasju s premikanjem enega dela čet proti Bzuri in z ozirom na vedno rastočo avstrijska ojačanja v Karpatih je ruski generalni štab prisiljen, da izpremeni postojanke svoje armade. Avstrijsko ofenzivo v zahodni Galiciji so Rusi mogli zadržati.

ŠVICARSKO ČASOPISJE PRIPRAVLJA JAVNOST NA POROČILA S POLJSKEGA BOJIŠČA.

Švicarsko časopisje pripravlja javnost na poročila s poljskega bojišča, ki bodo pretresljiva. Posamezni listi izjavljajo, da je padla odločitev na Poljskem prej, kakor se je pričakovalo. Neki list napoveduje, da bodo februarja 1915 končno obmolknili topovi.

CESAR VILJEM O ZMAGI HINDENBURGA.

Karlsruhe. Velika vojvodinja Luiza je dobila od cesarja Viljema sledeč brzojav: Hindenburg ravnokar poroča, da se ruska armada med hudimi boji pred našo fronto umika in da jo na celi črti zasleduje.

ANGLEŠKO POROČILO O BITKI NA POLJSKEM.

Londonski list »Daily Chronicle« poroča iz Petrograda 18. t. m.: Bitka med Lowiczem in Lodzom še traja. Rusi zopet nekoliko prodirajo. Nemški načrt, da bi prodirali na obeh straneh Visle proti Varšavi, je uničen. Južno od fronte pri Čenstohovu so nemško-avstrijske postojanke tako močno utrjene, da so Rusi sklenili, da ne podvzamejo frontalnega napada. Nemško-avstrijske čete so popolnoma neorganizirane in so jih ojačili z ogrskimi četami. Zdjaj poizkušajo napasti rusko krilo in jim odrezati zveze, da jih tako prisilijo umakniti se od Krakova.

ITALIJANSKA SODBA O ZMAGI NA POLJSKEM.

»Popolo Romano« naziva nemški uspeh na Poljskem triumf, ker je ruska invazija za celo zimo rešena. Rusija je morala preiti iz ofenzive v defenzivo z edinim zaveznikom moskovitsko zimo.

FRANCOZI IN RUSKA VOJSKA.

Lyonski list »Republique« piše: Če se uresniči nemška zmaga na Poljskem, se Joffre ne sme več obotavljati. Pričeti mora marveč takoj z ofenzivo, ker bi sicer Francozi izgubili pogum. Tudi pariško časopisje je pobito. »Humanite« vprašuje, če so ruski voditelji kos svoji nalogi. Francija si pomoči Rusije ni tako klavarno predstavljala.

VESELJE NA ZAHODNEM BOJIŠČU RADI ZMAGE NA VZHODU.

Armand Feheri poroča, da je v velikem glavnem stanu odločitev bojov na vzhodu povzročila veliko navdušenje. O zmagi se je uradno poročalo šele pozno zvečer. Garnizija se je takoj podala na ulice. Vojski so prepevali. Od 11. do polnoči so zvonili vsi zvonovi v malem francoskem mestu.

KAKO SO SI RUSI PREDSTAVLJALI NADALJEVANJE VOJSKE.

Milan, 20. decembra. Poročevalec »Secola« Magrini poroča: Neki višji ruski častnik mi je zagotovil, da Rusi ne bodo obstreljevali Krakova, pustili bodo oblegovalno armado in takoj korakali naprej proti Dunaju. General Bonslon bo vodil obleganje Krakova, general Ivanov bo pa peljal armado na Dunaj, med tem ko bo general Ruski vodil lvovske operacije. (To je ruski častnik pravil seveda še pred ruskim porazom).

RUSI SO USTRELILI ZBORNEGA POVELJNIKA (?).

Vojni poročevalec »Vilaga« poroča iz Novega Sandeca: Trdi se, da so ruski vojski ustrelili sami poveljnika Dragomirata, ki je poveljeval odeskemu armadnemu zboru. V Starem Sandecu so ujele naše čete generala Pavlova.

POMANJKANJE REZERVNIH ČET V RUSIJI.

Rusija je pozvala pod orožje rekrutni letnik 1915.

× × ×

RUSI PRED PRZEMYSLOM.

»Pester Lloyd« poroča iz Przemysla, da je okoli trdnjave primeroma malo ruskih topov in čet. Obleganja zato ne morejo popolnoma izvesti. Oddaljeni so daleč proč od utrbenega obroča in obstreljujejo le del trdnjave. Ruski naskoki se vselej uspešno odbijejo.

PRZEMYSL BO ZOPET PROST.

Budimpešta. »Neues Pester Journal« poroča: Ruska vojska se umika v zahodni Galiciji proti severu, k čemur jo je prisilil ne samo splošen vojni položaj, ampak bolj naša močna ofenziva; zato se lahko govori o skorajšnjem izhodu posadke iz Przemysla. V Lisku in Sanoku imamo v rokah vso železniško mrežo, ki vodi v Przemysl iz jugovzhoda; s tem imamo ključ one železniške proge, ki vodi tja iz Chyrowa. Tudi sedaj se bo olajšal izhod, ker ni krog tako gost, kakor je bil prvič; razun tega hrabra posadka neprenehoma izpada.

× × ×

V ZAHODNI GALICIJI NAŠA ARMADA UJELA 26.000 RUSOV.

»Berliner Tageblatt« poroča iz zahodne Galicije njegov posebni poročevalec glede na zmago avstro-ogrsko armade: Posredno se še ne more pregledati učinka zmage na celoten položaj. Rusi so poleg tisočeri mrtvih in ranjenecv izgubili tudi 26.000 ujetnikov.

RUSE ZASLEDUJEJO PODNEVI IN PONOČI.

»Gazeta Krakowska« poroča dne 17. t. m.: Sovražnik se zasleduje podnevi in ponoči. Naši so danes vkorakali v Jaslo. Med Krosnom in Jasienico se bi je boj že od včeraj. Bore se tudi pri Mrzyglowu v okraju Sanok. Ruske izgube so ogromne.

RUSI ZAPUŠČAJO OGRSKO.

»Az Estov« dopisnik brzojavlja (19. t. m.) iz Munkača: V Marmarusu se Rusi hitro umikajo. Nahajajo se ob meji pri Tornyi. V stolnicah Bereg in Marmaros je do 12.000 Rusov. Mali boji so se bili nasproti Vesertalaca in Obonicsa. Rusi so morali bežati.

NAŠI PRODIRAJO POVSOD V KARPATIH.

»Az Est« poroča 19. t. m. iz Munkača: Z merodajne strani se poroča: Predvčerajšnjem in včeraj smo na celi črti v Karpatih in v severnih ogrskih stolicah prodirali. Nadalje poročajo iz Budimpešte: Naše čete kljub mrazu in Karpatih veliko marširajo. Mraz prenašajo izvrstno. Naše čete s smučaki izbornu poizvedujejo in olajšujejo zmagovito naše prodiranje.

V STOLICI ZEMPLIN NI VEČ RUSOV.

Budimpešta, 21. decembra. (Kor. r.) Iz Homone se poroča: Višji stoliški sodnik dr. Ladislav Goergey je izdal na prebivalstvo oklic, ki je pobegnilo, naj se prej ko mogoče povrne, ker ni v stolici Zemplin več sovražnika.

DOBRE NADE.

Berolin, 20. decembra. V merodajnih vojaških krogih računajo s tem, da bo do Božiča vzhodno bojišče popolnoma očiščeno sovražnika.

× × ×

GENERALNI MAJOR HÖFER IMENOVAN ZA PODMARŠALA.

Namestnika načelnika generalnega štaba generalnega majorja pl. Höferja, ki, kakor znano, podpisuje uradna poročila s severnega bojišča, je imenoval cesar za podmaršala.

× × ×

NEJASNOST V PETERBURGU.

Berlin, 20. decembra. List »Daily Mail« poroča iz Peterburga: Armada, ki je prodrla čez Karpate, da bi potisnila nazaj levo rusko krilo, šteje okoli 750.000 mož. Na drugem koncu fronte med Vislo in Bzuro nemška armada vedno bolj raste. Čemu bo služila koncentracija tako blizu Visle, je za ruske vojaške strokovnjake uganka. Mogoče ima namen pri Przasnysu poraženo rusko silo zasledovati tudi onkraj reke, ali pa upajo Nemci po dolini hiteti, da bi potisnili nazaj rusko krilo južno od Sochaczewa in nato zasedli utrdbo ob Bzuri ter tako odprli pot v Varšavo. Operacije pri Varšavi postajajo čezdalje bolj skrivnostne, tako severno kakor tudi južno od trdnjave. Mesto je pripravljeno na obleganje.

× × ×

NEMŠKI CESAR ZOPET ODPOTOVAL NA BOJIŠČE.

Berolin, 20. decembra. (Kor. urad.) Wolffov urad poroča iz velikega glavnega stana: Cesar, ki je popolnoma ozdravel, se je zopet podal na bojno črto.

Najvišje vodstvo armade.

× × ×

CAR ODPOTOVAL IZ VLADIKAV-KAZA.

Peterburg, 20. decembra. Ruski car je odpotoval iz Vladikavkaza. Pred odhodom je sprejel deputacije tamošnjih rodov, ki so mu izročili darove in denar za vojne potreščine.

RUSKI CAR S CARICO V VORONEŠU.

Voroneš, 20. decembra. (Kor. urad.) Car Nikolaj je došel včeraj iz Novocitrkaska v Voroneš. Tudi carica je došla s hčerami v Voroneš. Car in carica sta obiskala bolnišnice. Zvečer je zapustila carjeva rodbina mesto.

× × ×

NOVE RUSKE LADJE.

Basel, 20. decembra. »Baseler Nachrichten« poročajo iz Pariza, da bodo v najkrajšem času dogotovljeni 4 novi ruski dreadnoughti tipa Gangut.

× × ×

22 SMRTNIH OBSODB V RUSIJI.

»Humanite« poroča iz Moskve: Vojno sodišče v Permu je obsodilo na smrt 22 delavcev, ker so med neko stavko povzročili nemire. Požgali so namreč več hiš in umorili nekega inženirja, nekega policijskega uradnika in deset tvorniških uradnikov; 22 delavcev so obsodili na prisilno delo do deset let; 38 so jih oprostili.

× × ×

IZ RUSKI ČASOPISOV.

Ruski politiki hujskajo proti nemškimi naseljencem v Rusiji. Niemirovič-Dančenko piše v listu »Ruskoje Slovo«: Vsa naša armada je polna špiinov. Nemški naseljenci prenočujejo sovražnika, izvablajo naše v past, služijo sovražniku kot vodniki, mu dajejo znamenja z ognjem in ga preskrbljujejo z živežem. Posebno v Kijevu hujskajo proti Nemcem. Kijevski šolski kurator je zaprl vse nemške šole, katerih je okoli 500.

»Nowoje Wremja« piše, da je načrt likvidacije nemških posestev med 200 tisoč nemškimi naseljenci povzročil veliko paniko. Nekateri čakajo na potek dogodkov, drugi pa prodajajo svoja posestva in se vračajo v Nemčijo.

Nemški izdelki se kljub prepovedi v Rusiji še vedno prodajajo, in sicer po trgovcih nevtalnih dežel pod angleško ali švedsko znamko.

VSE RUSKO.

Berlin. »Lokalanzeiger« poroča iz Kopenhagna: Državna komisija za porusenje nemških mestnih imen je predlagala, naj se dosedanje ime Kronstadt izpremeni v Andrejevsk ali Nikolajevsk.

SIENKIEWICZ — ČLAN RUSKE AKADEMIJE.

Berolinska »Kreuzzeitung« poroča, da je postal slavni poljski pisatelj Henrik Sienkiewicz prvi član ruske akademije znanosti v Petrogradu.

× × ×

PRENAPET NEMŠKI PROFESOR.

Lipsko. Upokojeni vseučiliški profesor v Lipskem, Viljem Ostwald je pripovedoval švedskim vojnim dopisnikom o domnevanih političnih načrtih Nemčije. Pravil jim je o ustanovitvi srednjoevropske države, pod katero se bodo združile tudi severne države. Izrazil se je tudi na žaljiv način o okrepitvi verskega življenja v Nemčiji. Rektor in senat lipske univerze obžalujeta ta korak profesorja Ostwalda, ki je prizadel Nemčiji veliko škodo.

Novi predlog sv. očela za premirje o Božiču.

»Corriere« poroča iz Rima: Sveti oče je obnovil svoj poizkus, da se sklene o Božiču premirje. Proti pomisleku Rusije se predlaga, naj se sklene premirje tudi za pravoslavni Božič.

Kaj so trije kralji sklenili.

Malmö. Po odhodu danskega in norveškega kralja so izdali sledeče uradno poročilo: Sestanek je otvoril švedski kralj Gustav. Poudarjal je složno voljo severnih držav, da ostanejo nevtralne. Želel je, naj bi vsi skupno delali v interesu vseh. Nato sta govorila kralj Hakon norveški in danski kralj Kristijan. Oba sta izrazila željo, naj bi sestanek rodil uspehe. Sestanek se je končal 19. decembra popoldne. Konferenca med kralji in ministri so uspele; v vprašanih, ki so prišla na vrsto, se je dossegla popolna edinstvo. Konferenca se bodo ob primernem času nadaljevale.

Vršilo se je več posvetovanj: najprej zunanji ministri z uradniki, nato kraljev z zunanjimi ministri. Potem so sledila posvetovanja posameznih kraljev s svojimi zunanjimi ministri in slednji skupno posvetovanje vseh kraljev in ministrov.

Vojska s Srbi.

BOJI PRED UMIKANJEM V SRBIJI.

Grški listi priobčujejo: Kakor piše »Pester Lloyd«, se o bojih pred umikanjem naših čet iz Srbije poroča sofijskemu listu »Kambana« iz Niša:

Boji so trajali od 3. do 8. decembra, 6 dni in 5 noči. Srbi so zbrali vse svoje sile. Celo od bolgarske meje so odpotali čete v boj. Boji so bili izredno hudi. Srbske izgube so bile zelo velike. Ceste so se nahajale v tako slabem stanju, da artiljerija in tren avstroogrške armade nista mogla v taki sili pravočasno dohiti, kakor je to zahteval ljut, obupen napad Srbov. Edino zato je armadno vodstvo ukazalo, naj se avstroogrške čete umaknejo. Nikakor ni umikanje povzročilo posebno srbsko junaštvo ali kak drug razlog v avstrijski armadi. Ko so avstroogrške čete izprevideli, da njih težki topovi in vozovi na omehčanih cestah ne morejo napre, so bile prisiljene, da so se umaknile v ugodnejše ozemlje, kjer izvedejo novo razvrstitev in čakajo ukaza za nove operacije.

Srbi so predvsem napadli četo, dve diviziji, podmaršala Krausa, ki so s težko artiljerijo že obstreljevale srednje utrdbe Kragujevca. Ta skupina je zadala Srbom krvave izgube in je odbila vse napade z veliko silo.

Tudi čete, ki so prodirale iz Belgrada proti jugu, so odbile srbske napade, a morale so se umakniti, ker je to zahteval splošen strateški položaj. Tretji avstroogrški armadi nasproti je stala srbska premočna sila nasproti.

Tretja armada je stala na črti Rudnik—Gornji Milanovac. Srbe je močno pritiskala in je osobito takozvani akademski gardi, v kateri služijo samo inteligentni Srbi, zadala velike izgube. Kljub temu se je morala umakniti od Valjeva. Severna črta avstroogrških čet je zadrževala napad srbskega levega krila in središča in je tako krila umikanje.

Vsi sofijski listi naglašajo, če tudi so zasedli Srbi svoje prejšnje postojanke in če tudi se je avstrijska armada po izvedenih junaških činih umaknila, srbska armada svoje zmage ne bo dolgo uživala, ker nova avstrijska ofenziva gotovo radikalno izpremeni položaj. Niti Srbi sami ne smatrajo izida teh bojev odločilnim in niti ne zakrivajo, da se prava vojska šele zdaj prične.

× × ×

Drugi listi pa imajo od dobro informiranih strani naslednja pojasnila:

Naša zadnja ofenziva v Srbiji se je pričela v zadnji tretjini meseca oktobra. Trajala je brez odmora in brez počitka 6 tednov. Na popolnoma razmočenih, ilovnatih cestah so bili ljudje in živina več ali manj izčrpani. Obleka je komaj varovala ljudi pred slabim vremenom. Dovož živin in streliva je zadel na velike težave. Srbska armada, ki se je umikala, je pustila za boje z našimi četami le nekatere zadnje oddelke; sama je pa zasedla že prej določene točke. Dobivala je nove čete in vojni material. Več dni je počivala in je dobro pripravljena čakala na naše prodirajoče čete. Boj je sovražen zopet pričel z zelo ugodnimi pogoji. Pred Arangelovcem in Gornjim Milanovcem kakor tudi južno od Valjeva so zadele naše čete na pripravljene sovražnikove postojanke. Naše vsled prodiranja utrjene čete niso mogle razviti tiste napadalne moči, ki bi bila potrebna, da bi se bil srbski odpor udušil. To se je poročalo tudi uradno. Naše čete so ponovno poizkušale boj s spočitim sovražnikom; a neenako razmerje sil je končno učinkovalo in morali smo se umakniti. Naglašamo, da so se naše čete šele umaknile, ker ni kazalo, da bi se Srbi vnovič napadli.

× × ×

Iz komuniquejev, ki so jih izdali v Nišu, je razvidno, da je umikanje naših čet popolnoma presenetilo. Iz srbskih poročil (po »Az Estu«) si lahko sestavimo sledečo sliko o razvoju dogodkov:

Avstroogrška armada je došla 3. decembra na tiste točke, kjer so hoteli pričeti Srbi boj. Zbrana je bila tam glavna sila srbske armade; desno krilo je bilo od levega krila razvito v razdalji približno 100 kilometrov. Dasi so Srbi sami izbrali kraj, niso bili gotovi, da zmagajo. Bitka se je pričela 3. decembra. Bila se je silovito 4 dni. Srbi so imeli zelo velike izgube. Ponoč 6. t. m. so Srbi napadli z levim krilom pri Užicah, a napadu sami niso pripisavali večje važnosti. Ob tej priliki so se avstroogrške čete umaknile. Umikanje Srbi tudi niso pripisavali velike večje važnosti, ker se na posameznih točkah v tako veliki bojni črti večkrat izvede na posameznih točkah premikanje čet. Ko se je zdanilo, so Srbi šele zapazili, da se cela avstroogrška armada umika in da so že čete precej oddaljene. Potem so Srbi zadeli še 8. t. m. pri Valjevu in 9. pri Užicah na našo armado, kjer je avstroogrška armada podvzela zopet napad na Srbe. Vsled splošnega umikanja se je morala tudi naša severna armada podati v nove postojanke.

× × ×

VRNITEV KRALJA PETRA S FRONTE.

Dunaj. »Südslavische Korr.« poroča iz Niša: Kralj Peter, ki se je zadnje dni nahajal na fronti, se je vrnil v Topolo. Kralj se je peljal k četam v avtomobilu, ker je težko bolan in ni mogel drugače potovati.

RUSKE DOBAVE MUNICIJE SRBIJI.

»Universul« poroča iz Črne Vode: Radi megle je iskalo zavetja 5 ruskih parnikov in 30 ladij, ki so vozile strelivo Srbiji. Vožnja so zopet kmalu nadaljevali. Naznanjenih je zopet 12 ruskih ladij.

2000 SRBSKIH UJETNIKOV V OSJEKU.

Cenzurirana graška »Tagespost« poroča: »Esti Ujsag« poroča iz Osjeka: Skozi Osjek so prepeljali v sredo 1500, v četrtek 2000 srbskih ujetnikov. Del ujetnikov je bil oblečen v grške uniforme. Ujetnike so odpeljali v Avstrijo.

V SRBIJI NI RUSKIH ČET?

Sofija, 19. decembra. Vladi se je poročalo, da v Srbiji ni ruskih čet. V Nišu so videli le tiste ruske vojaše, ki so spremljali po Donavi utihotapljeno strelivo. Vodstvo srbske armade je odpotalo v Arandjelovac makedonske in posadke ob bolgarski meji.

NOVI RUSKI POSLANIK NA SRB-SKEM.

Niš, 20. decembra. Srbski časopisni urad poroča: Novi ruski poslanik princ Trubeckoy je danes v Kragujevcu izročil prestolonasledniku-regentu Aleksandru v navzočnosti ministrskega predsednika Pašića svojo poverljivo listino.

ALBANCI IN »SVETA VOJSKA«.

Sofija, 20. decembra. Iz Albanije poroča, da zavzema agitacija za sveto vojsko med mohamedanci čedalje večji obseg. Več rodov hoče z navdušenjem iti proti Srbiji.

MOST ČEZ REKO VARDAR POPRAVLJEN.

Sofija, 19. decembra. Most čez reko Vardar, ki so ga razstrelili četaši, je zopet popravljen. Železniška zveza med Srbijo in Grško je obnovljena.

NESREČA V BITOLJSKI VOJAŠNICI.

Sofija, 19. decembra. Iz Soluna se poroča, da se je v stari artiljerijski vojašnici v Bitolju podrl strop spalnice, kjer so spali srbski rekruti stari 17 do 20 let. Ranjenih je bilo 70, število mrtvih ni znano.

SRBI SNUBIJO MOHAMEDANCE IN BOLGARE.

Dunaj. Iz Carigrada se poroča: Znano je, da delajo Srbi z vso silo na to, da bolgarsko in mohamedansko prebivalstvo v Macedoniji uvrste v vojsko. V okrožju Tikviš se rekrutira vsak živež. Mohamedanci od 28. do 40. leta se s silo potiskajo v vojsko ali jih z lažnjivimi obljubami nagrajujejo, da stopijo v srbsko vojsko. V Köprülü je naložena mohamedancem vojna kontribucija v znesku 8000 dinarjev. 70 mohamedancev je obtoženih, da so bili v zvezi z bolgarskimi četami, ki so se zbiral v Küstendülü. Srbi so oplenili mesto Köprülü. Mohamedanskim občinam je naložena kazenska kontribucija v znesku 20 tisoč dinarjev. Za varstvo zveze s Solunom stoji neki srbski bataljon ob Egri Palanki ob reki Vardar.

× × ×

PRED KOTORJEM.

»Frankfurter Zeitung« poroča z Dunaja: »Südslavische Korrespondenz« poroča iz Dubrovnika: Odkar je neka naša velika bojna ladja obstreljevala Lovčen, so Črnogorci šele pred nekaterimi dnevi zopet pričeli z operacijami. Črnogorci so na Lovčenu zopet razvrstili topove in pričeli streljati na Kotor in na nekatere naše postojanke. Obnovljeno obstreljevanje se izvaja še slabše kot prejšnje. Prejokoslej letalci živahno delujejo. Vsak dan se pojavijo nad Lovčeno, Barom in nad Cetinjem. V gorah močno sneži. Po gorskih potih je zato nemogoče hoditi. Prednje črnogorske straže, ki so prej ponovno napadale ponoči, so prekinile napade. Vojaki leže zakopani v svojih duplinah in več dni ne pade noben strel.

IZ KOTORSKEGA ZALIVA.

Graški »Tagespost« poročajo iz Kotorja: Dne 1. t. m.: Pred Budvo se je po daljšem času zopet pojavilo francosko brodovje. Spremljalo je transportne ladje, ki so najbrže vozile živila in vojni material Črnogori. Francoske torpedovke so poizkušale vdreti v zaliv, a so jih pravočasno opazili in obstreljevali. Izvzemši nekaterih bojev pehote, v katerih se je odlikoval tudi nek vod finančne straže, je bilo zadnje čase primerno mirno. Kadar naši letalci brečče po zraku, jih pozdravlja francosko-črnogorska artiljerija. V okolici Kotorja se čuje vedno streljanje. Črnogorski ujetniki in mrtveci niso oboroženi le z rednim orožjem, marveč je vsak Črnogorec oborožen še z dvoreznim nožem in z ročnimi granatami. Mraz je zelo občuten. Celo morje je nekoliko zamrznjeno.

Dogodki na Grškem.

Solun, 20. decembra. (Kor. urad.) Avstrijski poštni urad je danes ustavil svoje delovanje.

Sofija. Sofijski listi poročajo, da je srbska vlada s posredovanjem francoske vlade naročila veliko množino topov in municije pri Creuzotu. Dne 26. novembra je prišel del naročila t. j. 32 topov in 9 vreč municije v Solun. Pri nalaganju v železniške vozove so pomagali grški vojaki. Pošiljatev je bila odposlana v Skoplje.

Neutrálne države.

ITALIJA NAJAME TISOČ MILIJONOV LIR VOJNEGA POSOJILA.

Rim, 19. decembra. (Kor. urad.) Vlada najame posojilo tisoč milijonov lir. Obligacije se vračajo skozi 25 let od 1. januarja 1915 nadalje. Obrestna mera znaša 4½%; oddajale se bodo s 97 % imenske vrednosti.

MORATORIJ NA LAŠKEM.

Rim, 20. decembra. Vlada je podaljšala v milejši obliki moratorij do 31. marca 1915. Moratorij ugasne dne 1. aprila 1915.

RUMUNIJA NE IZDAJA POTNIH LISTOV.

Rumunski uradni list objavlja odredbo notranjega ministrstva, po kateri ne dobe Rumuni od 17 do 47 leti potnih listov v inozemstvo.

RUSIJA SNUBI ITALIJO IN RUMUNIJO.

»Matin« poroča iz Petrograda: Ruska vlada želi, da se stvori po vojski zveza s Francijo še tesnejše kakor tudi zveza z Anglijo in z Japonsko. Rusija tudi želi skleniti zvezo z Italijo in z Rumunijo.

RUMUNIJA IN BOLGARIJA.

V Carigrad se poroča, da so se zadnje dni razmere med Rumunijo in Bolgarijo izboljšale; nastala so nesporazumjenja med Grško in Rumunijo, ker Grška ne stori ničesar, da bi se sporazumela z Bolgarijo in ker hoče zasesti Bitolj.

NOV SPOR MED BOLGARIJO IN SRBIJO.

Iz Srbije se dne 18. t. m. poroča: 16. decembra ob pol 4. popoldne so srbske obmejne straže zabranile 118 macedonskim beguncem prestop v Bolgarijo. Srbi so streljali na begunce, nato pa tudi na bolgarsko obmejno stražo, ki dolgo časa ni streljala. Na obeh straneh so padle žrtve. Bolgarska vlada je vsled navedenega dogodka posredovala pri srbski vladi.

Nemška križarica »Kormoran« razorožena?

Berlin, 20. decembra. »Berliner Tageblatt« poroča iz New-Yorka: Nemška križarica »Kormoran« z 21 častniki in 345 mošči se je zatekla k otoku Guani v Marianskem arhipelu in je bila tam razorožena.

× × ×

V seznamu nemškega brodovja ni nobene nemške križarke tega imena, marveč samo topničarka »Kormoran«, ki je bila v vzhodni Aziji. Ta topničarka je imela v vojnem stanju največ 170 mož posadke. Zato je treba gornjo vest sprejeti z največjo rezervo.

Boji na zahodu.

Berolin, 19. decembra. Iz nemškega glavnega stana se poroča: Na zahodu se je včeraj vršilo več sovražnih napadov zapored. Pri Nieuportu, Bixschote in severno La Bassee se boji še vrše. Zahodno Lensa, vzhodno Alberta in zahodno Noyona je bil napad odbit.

Berlin, 20. decembra. Wolfov urad javlja: Veliki glavni stan 20. decembra predpoldne: Na zahodu je nasprotnik svoje brezuspešne napade pri Nieuportu in Dixschote včeraj ustavil. Napadi v okolici La Bassee, katerih so se udeleževali tako Francozi kot Angleži, so bili z velikimi sovražnikovimi izgubami odbiti. Ujeli smo 200 nasprotnikov (črncev in Angležev). Okroglo 600 mrtvih Angležev leži pred našo fronto. Pri Notredame de Lorette, južno-vzhodno od Bethune smo izgubili svoj strelski jarek v dolžini 60 metrov. Naše izgube so majhne. V Argonih smo nekoliko napredovali ter smo zaplenili 3 strojne puške.

Najvišje armadno vodstvo.

× × ×

Francosko uradno poročilo.

Kristijanija, 20. decembra. Pariški uradni komunique z dne 17. t. m. se glasi: Od morja do Lysa smo z bajonetnimi napadi vzeli več sovražnih strelskih jarkov. Postojanke pri Lombartzyde in Saint Georges smo utrdili in organizirali zahodno od Gheluvelta osvojeni okraj. Na ostali fronti ni bilo infanterijskih bojev. V okolici

Tracy-le-Val pri Aisni, v Champagne, v Argonih in pri Verdunu je naša artiljerija zelo uspešno delovala.

Nemška ofenziva pri Nieuportu.

Rotterdamski »Courant« poroča: Nemci so podvzeli splošno ofenzivo ob Yseri in prodirajo proti Nieuportu.

Obstreljevanje mesta Reims in Soissons.

Reuter poroča (19. t. m.) iz Boulogna, da mečejo Nemci iz zrakoplovov bombe v Reims in v Soissons. Popolnoma uničena je baje stolica v Soissons. V Reimsu je bilo ubitih več ljudi.

Angleška ojačenja.

Frankobrod, 20. decembra. »Frankfurter Zeitung« poroča iz Pariza: »Petit Journal« javlja, da je Angleška vrgla na Flandersko nadaljnjih 80.000 mož.

70.000 NOVIH NEMŠKIH ČET V ANTWERPNU.

»Nieuwe Rotterdamse Courant« poroča: V Antwerpnu pričakujejo 70 tisoč mož novih nemških čet.

IZGUBE ZAVEZNIKOV OB YSERI.

»Hamburger Nachrichten« poročajo iz Bruselja: V bojih ob Yseri do 1. decembra znašajo izgube zaveznikov: Belgijci 60.000, Angleži 80.000, Francozi 75.000. Skupaj torej 215.000 mrtvih, ranjenecv in ujetnikov.

Težave pri prebiranju v Franciji.

Zadnje odredbe vlade glede na uvrstitev prej kot nesposobnih odklonjenih vojakov, zadevajo na odpor. »Guerre Sociale« objavlja dopis nekega majorja, ki izvaja, da veliko število pozneje uvrščenih vojakov ne more prenašati telesnih naporov. Sodi se, da to moštvo posadk ne bo zapustilo, ker bo obolelo in napolnilo bolnišnice.

Angleži se boje.

Rotterdam. Vožnja ob angleški obali med mestoma Hull in New Castle je prepovala.

Vojna kontribucija v Belgiji.

Bruselj, 21. decembra. Deželni zbori devetih belgijskih provinc so sklenili, da bodo vojno kontribucijo v znesku 480 milijonov frankov, katero mora belgijsko prebivalstvo v mesečnih obrokih tekom enega leta plačati, pokrili z izdajo zakladnic, za katere bodo jamčile omenjene province. Zakladnice bo prevzel nek bančni konzorcij, kateremu načeljuje belgijska »Société Generale«.

»Voila les Japonais!«

Rim. Iz Genove se poroča: Neka oseba, ki se je iz Marsilje vrnila v Genovo, pripoveduje, da je videla, kako je šla skozi ulico Rue de Republique številna skupina japonskih vojakov, pred katerimi je šlo nekoliko indijskih plotnov. Japonci so bili oblečeni v svoje »kaki-uniforme« in so nosili klobuk burske oblike. Zapovedovali so jim častniki. Prebivalstvo jih je srčno pozdravljalo s klicem: »Voila les Japonais!« Ne ve se, ali je to prvi oddelek ali predstraža; dejstvo je, da so se Japonci v Marsilju že izkrcali.

Francija zahteva od Japonske vojaše.

Berlin. »Post« prinaša vest iz Milana, v kateri pravi: Francoska vlada je zahtevala od Japonske z ozirom na težke izgube, naj ji pošlje več japonskih vojnih zborov. Cena, ki jo Japonska zahteva od Francije, je tako velika, da se do sedaj francosko vojno ministrstvo ni upalo javnega mnenja o tem obvestiti.

Poslanec nemškega državnega zbora prostovoljec francoske armade.

Pariz, 21. decembra. (Kor. urad.) Državni poslanec v Metz, dr. Weil, je vstopil 5. avgusta kot prostovoljec v francosko armado. Izjavlja, da je prepričan o tem, da je tako izpolnil svojo dolžnost kot socialno-demokratski poslanec Alzacije-Lorene.

Turčija v vojski.

RUSKO POROČILO S KAVKAŠKEGA BOJIŠČA.

Kristijanija, 20. decembra. Ruski kavkaški generalni štab poroča: Na fronti se nadaljujejo brezpomembni boji. Dognalo se je, da so turške čete v vilajetu Van, ob perzijski meji, dobile ojačenja.

TURKI 15 MILJ PRED SUEŠKIM PREKOPOM.

»Matino« poroča iz Egipta, da stoje turške čete in Beduinci 15 milj od Sueskega prekopa blizu Rdečega morja.

PRODIRANJE PROTI KOTURU.

Carigrad, 20. decembra. Iz glavnega stana se poroča: Turške čete, ki zmogovito prodirajo proti Kotoru, so zasedle nekaj gričev, ki obvladujejo mesto.

TURKI ZAPUSTILI SINAJ.

London, 21. decembra. (Kor. urad.) Reuter poroča iz Kaira: Turške čete so zapustile pred štirinajstimi dnevi poluotok Sinaj. Vrnile se niso nazaj. Sueski prekop so utrdili od Port Saida do Suez, »

MESTO BAGDAD POPLAVLJENO. — 2000 HIŠ UNIČENIH.

Bagdad, 21. decembra. (Kor. urad.) Reka Tigris je poplavlila velik del mesta. Škoda je zelo velika. Uničenih je približno 2000 hiš. Avstro-ogrski konzul je razdelil 200 funtov (4500 kron) med reveže.

BOJI PERZOV Z RUSI.

Bukarešt, 19. decembra. Iz Petrograda se poroča, da se boji ob perzijskoruski meji nadaljujejo. Rusi poročajo uradno o hudih bojih pri Asugliju in pri Baškalu. Gromenje topov se daleč čuje. Na Kavkazu so se bili boji pri Selouskiu, Piruske-merju in pri Tutahu. Ob reki Evfrat se ni padla odločitev.

ANGLEŠKI GENERALNI GUVERNER V EGIPTU.

Iz Kodanja poročajo: Državni tajnik za zunanje stvari indijske vlade sir Artur Mac Mahon je imenovan za generalnega guvernerja v Egiptu.

NOVI SULTAN V EGIPTU.

London, 20. decembra. (Kor. ur.) Časopisni urad poroča: Ker se je prejšnji egipčovski kedi pridružil kraljevemu sovržnikom, ga je vlada odstavila. Visoko dostojanstvo z naslovom »egipčovski sultan«, visokost je vlada nato ponudila knezu Husseinu Kemal paši, najstarejšemu princu družine Mehmed Ali, ki je ponudbo sprejel. Kralj je imenoval novega sultana za častnega viteza velikega križa reda Bath.

ARABCI IN TURKI.

Carigrad. »Turan« piše: Znani voditelj Arabcev Ibru Sud je izuril 8000 jezdecov. 3000 meharistov je poslal v smeri Bassarah, da se pridruži turški armadi. Sam bo pa z glavno močjo odrinil v Jemen. Neki drugi glavar rodu Medsad Ibru Rešid je tudi zbral veliko silo in pričakuje samo povelja turške vlade.

ITALIJA IN AEGLEŠKI PROTEKTORAT V EGIPTU.

Rim. Poslanec Galli je napovedal interpelacijo z ozirom na nastali položaj, ker je Anglija v Egiptu proglasila svoj protektorat.

NOVI MAROČANSKI SULTAN.

Madridski »Imparcial« poroča iz Mehike: V Fezu je bil proglašen za maroškega sultana Abdul Malik.

Avstralija in Japonska.

Kodanj, 20. decembra. Iz Tokia poročajo peterburški listi, da je japonski parlament sklenil naprositi vladu, naj zahteva avstralske zvezne vlade, da bi japonsko brodovje svoje operacije omejilo na prostor severno od ekvatorja, odkloni.

Novi ameriški mirovni predlog.

Genf, 20. decembra. Pariški »Herald« poroča, da bodo Združene države januarja vojskujočim se državam predložile nove mirovne predloge.

Konec Burske vstaje.

ZADNJI BURSKE VODITELJ UJET.

London, 21. decembra. (Kor. urad.) Reuter poroča iz Kairo: Ujeli so zadnjega burskega voditelja Conroya.

OBSOJENA BURSKE VODITELJA.

Pretorija, 21. decembra. (Reuter.) Burski voditelj stotnik Fourie je bil v soboto od vojnega sodišča obsojen na smrt in včeraj jutraj ustreljen. Njegov brat, poročnik Fourie, je bil istotako obsojen na smrt, smrtna kazen se je pa nato izpremenila v petletno ječo. Oba sta pripadala prvotno k južnoafriški milici.

Francoska poslanska zbornica.

Pariz, 21. decembra. (Kor. urad.) Poslanska zbornica bo imela dve seji. Prva seja bo v torek. Zbornica bo glasovala o različnih zakonskih predlogih, med njimi tudi o začasnem proračunu. Zbornica bo brez vsakih debat glasovala za vladne predloge.

Boji v Afriki.

Kapstadt, 20. decembra. (Kor. urad.) V Garubu, 30 milj vzhodno od zaliva Lüderitz, je 16. t. m. prišlo do boja med prodirajočimi angleškimi četami in nemškimi četami. Boj, ki je trajal dve uri, se je končal z angleškim umikanjem.

Razna poročila.

KNEZ BÜLOW V RIMU.

Rim, 20. decembra. (Kor. urad.) Knez Bülow je danes dopoldne izročil kralju Viktorju Emanuelu poverljivo pismo kot nemški poslanik. Bülow in uradniki poslaništva so se v dvornih kočijah peljali v

Kvirinal. Kralj je sprejel Bülowa v prestolni dvorani.

FRANCIJA ZAPIRA AVSTRIJCE IN NEMCE PO KOLONIJAH.

Pariz. Francoska je sklenila, da bo vse Avstrijce in Nemce po svojih kolonijah zbrala v koncentracijskih taborih.

NIZOZEMSKA VPELJE VOJNO DOLŽNOST.

Amsterdam. Holandski vojni minister je izdal naredbo, po kateri se uvaža splošna vojaška dolžnost, od katere se ne bo mogel nihče več odkupiti.

FRANCOZI KOT VARUHI EVROPSKE NEODVISNOSTI.

Berlin. Wolfov urad: Francosko časopisje se je najprej pulilo za naklonjenost Bolgarije, Rumunije in Nizozemske. Sedaj pa obdelava švicarsko nevtraliteto in skuša švicarje prepričati, da namerava Nemčija v Švico vpasti in jo anektirati. Nemčija da je pogazila pogodbo o nedotakljivosti Poljske, Belgije in Luksemburga. Trojni sporazum pa da je branitelj pravic zaslužjenih držav in švicarske neodvisnosti. Če bodo zavezniki sedaj premagani, bo šlo vse rakom žvižgat: neodvisnost Evrope in Švice. Aneksija Švice je že pripravljena in celo napovedana. Kaj pa čaka Švica? Ali hoče postati druga Belgija? »Matin« vé celo povedati, da se v Berlinu že tiskajo nemške znamke za Švico. Wolfov urad pa pravi, da vé od merodajnega mesta, da je vsaka govorica o znamkah gola izmišljotina.

Ne pretiravali.

Dunaj. Vojni dopisnik lista »Morgen« piše, da se ne sme preveč zanašati na popoln ruski poraz, ker so ruske čete zelo močne. Vsekakor pa vlada pri vseh naših armadah veliko zaupanje v zmago, ki bo odločila tudi usodo Srbije.

Dnevne novice.

zimi. — Telefon na bojišču. — Volčje jame. — Taborišče ujetih Nemcev na angleškem otoku Man. — Zbirališče srbskih zarotnikov. — Veliki železniški most med Belgradom in Zemunom. — Pri Dixmuidenu. — Ob dvajsetletnici »Danice«. — Jožef Resnik. — Ivan Moran. — Grad Konopišt in skupina ranjencev, nastanjenih v tem gradu. — Major generalnega štaba M. Kraus. — Naši vojaki v zametnih zakopih. — Vozovi srbskih beguncev med počitkom. — Srbski begunci se med potjo, zastraženi od vojaštva krepčajo. — Teško slovo. — Konjice na Štajerskem. — Ujeti srbski komitaši. — Ivan pl. Zajc. — Skalnata pokrajina med Kragujevcem in Nišem.

+ Umrl je v Zagrebu bivši vseučiliški profesor zagrebske bogoslovne fakultete dr. Martin Štiglic.

— Najvišje cene krompirja. Trgovinsko, poljedelsko in notranje ministrstvo je izdalo odlok, ki določa najvišje cene krompirja v veliki trgovini. Podrobnosti jutri.

— Za begunce nam je izročil g. C. Menardi 25 K. — Živeli posnemovalci!

— Čevlji bodo dražji. Zveza trgovcev s čevlji je z ozirom na podražitev usnja in drugih čevljarjskih potrebščin sklenila nastaviti primerno večje cene za čevlje.

— Klobuki so postali za 10 do 15 odstotkov dražji.

Ljubljanske novice.

Il Za Božičnico ranjenim vojakom so darovali nadalje po našem upravnistvu: Ga. A. Lavrič 2 K, C. Menardi 25 K, Jurej Šterk Vinica 20 K, dr. Ivan Janežič 5 K, Ivanka Gajeta, Trst, 3 K. — Bog povrni! Še prosimo!

Il Umrl je v soboto zvečer v Ljubljani, Barvarska steza 5, v pokojni pismonoša, g. Andrej Kraner, v 96 letu svoje dobe. Pokojnik je bil pred leti splošno znan in priljubljen, v zadnjem času je živel popolnoma za se. Pogreb se je vršil danes popoldne. Z njim je preminul eden izmed najstarejših Ljubljančanov.

Il Poizkušen samoumor. 20letni Miroslav Sartory rodem iz Ljubljane je šel pred 2 leti prostovoljno k vojakom in je bil tako marljiv, da je že dosegel šaržo narednika. Začetkom izbruha vojske je šel na južno bojišče, kjer je bil na roki ranjen in se je dosedaj zdravil v zagrebski bolnišnici, kjer je skoraj že popolnoma okreval in se samostojno pripeljal v Ljubljano ter šel naravnost k svoji materi v Rožni ulici št. 35. O tem je bila obveščena policija. Sartory je v soboto popoldne zanimal, da ga policija išče, je šel iz stanovanja na hodnik in se ustrelil na levo stran prsi nad srcem, ter se opasno poškodoval. Težko ranjenega so prepekljali v garnizijsko bolnico. Nesrežnež menda ni bil normalen, v tem slučaju se mu je moralo duševno stanje vsekakor pa še poslabšati.

Il Vlom. Danes ponoči so neznani tatovi vlomili v gostilno in trgovino Mateja Sokliča v Konjušni ulici. V kuhinjo so prišli z dvorišča skozi okno, od tam pa v gostilno in trgovino. V trgovini so vlomili v dnevno blagajno ter iz nje pokradli okoli 30 K denarja. Svojo srečo so nato poizkusili tudi v godbenem avtomatu in tudi v tega vlomili ter iz njega pokradli do zadnjega vinarja. Za nameček so si pa še nabrali v trgovini konjaka, cigaret, salami in klobas, nato pa nemoteno odšli. Tatovi so vsekakor morali biti z razmerami prav dobro znani.

Il Umrl so v Ljubljani: Ivan Romih, zasebnik, 80 let. — Marija Zupančič, hči paznika v prisilni delavnici, 31 ur. — Marija Čatež, čevljarjeva vdova, 90 let. — Iv. Eppich, pešec 17. pešpolka. — Potočnik Jernej, tesar, 64 let. — Josip Schrey pl. Redlwerth, stotnik v pok., 64 let. — Silvester Zupančič, sin paznika v prisilni delavnici, 3 dni. — Luka Miljenovič, pešec 96. pešpolka. — Fran Koblar, pešec 26. domobranskega pešpolka, 23 let. — Anton Jeremia, pešec 43. pešpolka.

Il Umrl je g. dr. Fran Munda, bivši odvetnik in posestnik, star 83 let.

Il Veliko projekcijsko predavanje v Mestnem Domu je bilo v soboto zvečer odlično no navzočem občinstvu.

Vojaške zadeve.

Avanzirali so pri domobranci: Za majorja: stotnik Josip Jereb, dom. pešp. št. 4; stotnik Avgust Blaschke, dom. pp. št. 27; stotnik Albert Zamarin, dom. pešp. št. 27, sedaj častnik ekonomije domobranske akademije na Dunaju. — Za stotnike: Nadporočnik Janez Holasek, dom. pešp. Pizen št. 7, prej dolgo služboval pri tukajšnjem dom. pešpolku; nadporočnik Karol Dolenc, dom. pešp. Jičin št. 11. — Za nadporočnike: Poročnik Walther Mahr, dom. pešp. št. 27; poročnik Henrik Konrad, dom.

pešp. št. 27; poročnik Adolf Löschnigg, dom. pešp. št. 27; poročnik Christian Zitterer, dom. pešp. št. 27. — Za poročnike: Praporščak Mario Landa, dom. pešp. št. 27; praporščak Rudolf Gross, dom. pešp. št. 27; praporščak Konrad Melzig, dom. pešp. št. 27. — V črni vojski: Črnovojniškim nadporočnikom poročnik Henrik Abram. — Za črnovoj. polkovnega zdravnika dr. Mavricij Rus in dr. Josip Buh; za črnovoj. nadzdravnika dr. Fr. Derganc. — Nadporočnika v rezervi pri dom. pešpolku št. 27 sta postala dr. jur. Emil Staré in Josip Rasp. — Črnovoj. oskrbovalni oficijal je postal oskrbovalni akcesist dr. Metod Dolenc, ki se nahaja v Spillern na Nizjem Avstrijskem.

Izpred sodišča.

DR. BREJC CONTRA »GRAZER TAG-BLATT«.

»Grazer Volksblatt« dne 20. t. m. poroča pod zgorajšnjim naslovom: »Grazer Tagblatt« in »Tagespost« sta v številki 229 objavili, »Tagespost« v omiljeni obliki, članek iz Celovca, ki napada celovška voditelja Slovencev dr. Brejca in »Mirovega« urednika g. Smodeja in dviguje proti njima težke obdolžitve. Dr. Brejcu se je očitalo, da izvaja veleizdajalstvo, da spada zato prav za prav že dolgo pod ključ in zapah; obdolžuje ga panslavističnih stremeljenj, po katerih naj bi se jugoslovanske pokrajine odtrgale od skupne državne zveze. Izrečno se dr. Brejc označuje kot »srbski prijatelj«, in se oba slovenska koroška voditelja obdolžujeta, da sta znala za napad v Sarajevu, ker sta tako hitro kondolirala koroškemu deželnemu predsedstvu. Zadnjo obdolžitev je objavil le »Tagblatt«. Vojaške oblasti so se zaradi teh člankov pečale z zadevo. Uvedla bi se bila tudi sodna preiskava in obtožba, ako bi se ne bilo posrečilo dr. Brejcu, da je izkazal svojo brezpogojno lojalno in domoljubno mišljenje. Ker obdolžuje članek dr. Brejca in g. Smodeja zločinskih dejanj in mišljenja, sta dvignila proti odgovornemu uredniku »Tagblatta« Robertu pl. Hoffmannu obtožbo radi razžaljenja časti, o kateri je mesto porotnega sodišča pod predsedstvom višjega deželnosodnega svetnika Duda razpravljalo izredno sodišče. Obtožbo je zastopal v imenu zasebnih tožiteljev dr. Eisler, zagovarjal je dr. Panholzer. Obtoženi urednik pl. Hohmann je opustil dokaz resnice in se je izpočetka zagovarjal, da je v list prišel inkriminirani članek le pomotoma. Zagovarja se, da se mu ne more tudi zanemarjanje dolžne uredniške paznosti očitati, ker je v kritičnem času bilo uredniško osebje vsled vpoklicanja pod orožje od 8 na 4 moči znižano, da je bilo takrat jako veliko dela vsled brezštevilnih telefonskih vprašanj in izdajanja posebnih izdaj. Dohajala so poročila o izpranitvi Lvova. Tako je bilo mogoče in se je zgodilo, da je članek izšel v inkriminirani obliki nepregledan in neurejen v tisk. Telesno in dušno mu svoj čas ni bilo mogoče prečitati vseh rokopi-sov, predno so bili natisnjeni. Na predsednikovo vprašanje, če prizna, da je bil članek objektivno žaljiv, izjavi zagovornik, da se to prizna. Zastopnik obtožbe dr. Eisler opozarja, da je komaj verjetno, da bi v večjem uredništvu tehnično osebje, me-ter in stavci, izvajali uredniško delo in da bi zato potoval kak rokopis v tiskarno, ne da bi bil uredniško pregledan. Če tudi po izpovedi obtoženca ni podan naravnosten namen (dolus directus), je pa dan dolus eventualis, da se doseže uspeh, ker je obtoženec lahko izprevidel in je moral znati, da nastanejo po njegovem postopanju take žalitve. Kdor to ve, hoče tudi mogoče posledice in jamči za nje. Vsekakor je težko zanemarjal predpisano dolžnost, ker je podano objektivno dejansko stanje težke častikraje in se to tudi priznava. Take obdolžitve so važne za obdolžence tudi v trgovskem in družabnem oziru. Zahteva strogo kazen in objavo razsodbe v »Tagblattu« in v »Miru«. Zagovornik dr. Panholzer se obrača proti morebitnemu dolus eventualis. Obtoženčeva izpoved je tako jasna, da se ne more misliti na drugo, kakor na zanemarjanje dolžne pazljivosti. A tudi ta ni dana, ker je opisano izredno stanje povzročilo neizmerno nakopičeno delo in onemogočilo natančen pregled in ker ne more nobena postava zahtevati tega, kar je nadčloveško. Po dolgotrajnem posvetovanju razglašajo višji deželnosodni svetnik Duda razsodbo, s katero se obsodi odgovorni urednik »Grazer Tagblatta« Robert pl. Hofmann v denarno globo 50 kron, v povrnitev sodnih stroškov in v objavo razsodbe v »Grazer Tagblattu« in v »Miru« na njegove stroške.

Povodnji v Italiji.

Rim, 19. decembra. Tibera narašča. Rimski mestni stavbni urad je ukrenil vse potrebno proti povodnji. Iz Florence poročajo: Reka Arno je zelo narasla in je več krajev poplavlila. Veliko oseb je vsled povodnji v hišah zaprtih. Reka že nosi mrtva trupla. Več mostov je poškodovanih.